

عنوان مقاله:

تاثیر نگرش فوق تجردی به نفس بر سبک زندگی انسان بر اساس فلسفه ملاصدرا

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 9، شماره 17 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

منوچهر شامی نژاد - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه زنجان

حسین اترک - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

این مقاله در زمینه فلسفه ملاصدرا به بررسی این پرسش از دیدگاه وی می پردازد که نظریه فوق تجردی نفس چه تاثیری بر زندگی فردی دارد روشن است که سبک زندگی هر فردی رابطه تنگاتنگی با نوع تفکر و نگرش وی دارد. فردی که نگرش ملحدانه به زندگی دارد با فردی که دارای نگرش موحدانه است، سبک و شیوه زندگی مختلفی خواهند داشت. از نظر ملاصدرا نگرش افراد بسته به سعه وجودی آن ها متفاوت است. منظور از نگرش فوق تجردی به نفس آن است که نفس ناطقه انسان که انسانیت انسان به آن است، در سیر تکاملی خود از مرتبه تجرد و حتی اتصال به عقل فعال و عقول مجرده دیگر نیز فراتر رفته و به مرتبه فوق تجرد می رسد و با اصل خویش که همان ذات باری تعالی است، متحد می گردد؛ ذاتی که فوق تجرد و فارغ از هر ماهیتی است. با تحلیل نظرات ملاصدرا و با تاکید بیشتر بر اصل حرکت جوهری، برخی از نتایج و تاثیرات نگرش فوق تجردی به نفس بر شیوه زندگی انسان احصاء شد که عبارتند از: توحید محوری، عدم نگاه مادی صرف، آرامش درونی، تغییر در نحوه عبودیت و تعریف سعادت در پرتو سعه وجودی. این مقاله با روش توصیفی- تحلیلی به بیان تاثیر نگرش و تفکر فوق تجردی نفس بر زندگی فردی با تکیه بر آرای ملاصدرا پرداخته است.

کلمات کلیدی:

وجود فوق تجردی، نفس، سبک زندگی، حرکت جوهری، ملاصدرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044564>

